

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2348/2021
02.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Тодоровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Високи савет Судства, Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 16283/18 од 04.11.2020. године, у седници одржаној дана 02.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 16283/18 од 04.11.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 16283/18 од 04.11.2020. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 34506/16 од 29.06.2018. године, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 61.572,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности одлуке до исплате.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 16283/18 од 04.11.2020. године, ставом првим изреке, преиначено је првостепено решење тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 49.572,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује, као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу

члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом тужиоца се напада одлука о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно и представља чињенично питање сваког конкретног спора. Поред тога, нема потребе за одлучивањем о ревизији, ради уједначавања судске праксе поводом одлуке суда о висини трошкова поступка, имајући у виду да судови о трошковима одлучују у сваком конкретном случају, ценећи одредбе Закона о парничном поступку којима је регулисано одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 420. у вези са чланом 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија тужиоца изјављена против ове врсте одлуке, која представља споредно тражење није дозвољена. Ревизија није дозвољена ни по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да је другостепени суд преиначио одлуку о трошковима поступка, као споредном потраживању.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Луговац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић